

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-263/18-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Senke Orlić-Zaninović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š., Z., kojeg zastupa odvjetnica S. D., Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/17-01/649, urbroj: 401-01/05-18-2 od 23. svibnja 2018. godine, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 3. listopada 2018.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenjem rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/17-01/649, urbroj: 401-01/05-18-2 od 23. svibnja 2018. godine.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Županijskog državnog odvjetništva u Velikoj Gorici, broj: PPI-DO-6/2017-12 od 21. kolovoza 2017. godine, kojim je odbijen zahtjev tužitelja za pristup informacijama kojim zahtjevom je tužitelj zatražio presliku ili skenirani zbirni godišnji popisni list za 2016. godinu za najmanje dva, ali ne više od tri zamjenika ŽDO-a Velika Gorica, po nasumičnom izboru službenika za informiranje.

Protiv citiranog rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu ističući da je u konkretnom slučaju počinjena bitna povreda načela upravnog postupka iz članka 30., 51. i 52. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09., dalje: ZUP), iz razloga što tuženik a niti prvostupanjsko tijelo nisu upoznali tužitelja sa sadržajem upute za ocjenjivanje dužnosnika u državnom odvjetništvu O-5/2001 od 3. lipnja 2001., kojeg je donio glavni državni odvjetnik te da ga nisu upoznali niti s činjenicom da je zatraženo i pribavljeno mišljenje Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost (dalje: UVNS) niti je upoznat sa sadržajem istog. Tužitelj nije upoznat niti s činjenicom da je imenovana radna skupina za provedbu testa razmjernosti javnog interesa niti da o tome postoji zapisnik u spisu. Ukazuje na izrazitu paušalnost i nerazumljivost obrazloženja tuženika koji u obrazloženju navodi da „analizom sadržaja u medijima“, te je nejasno kojih sadržaja, u kojim medijima je provedena i primjenom kojih dokaznih postupaka, pa su time počinjene bitne povrede upravnog postupka propisane odredbom članka 98. stavak 5. ZUP-a. Nadalje, upućuje na linkove

različitih mrežnih stranica pozivajući se na odredbe članka 36. stavak 3. točka 7. i 8. članka 36. stavak 4. Zakona o državnom odvjetništvu (Narodne novine, broj 76/09., 153/09. 116/10. 145/10., 57/11., 130/11., 72/13., 148/13., 33/15., 82/15.), kao i odredbu članka 65. stavak 3. točka b i 204. stavak 1. i 2. Poslovnika državnog odvjetništva (Narodne novine, broj 5/14. i 123/15.), ističući da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo prilikom donošenja osporenog rješenja ali i prvostupanjskog rješenja. Nerazumljivost obrazloženja osporenog rješenja proizlazi po tužitelju iz konstatacije da bi djelomično pružanje informacije kroz godišnji list (navodeći što sve isti sadrži) počinila ikakva šteta za izvide te istrage, ili drugog rada i postupanja državnog odvjetništva, koje se odnose na neovisnost, djelatnost i sigurnost Republike Hrvatske, međunarodne odnose Republike Hrvatske, obrambenu sposobnost i sigurnosno-obavještajni sustav, sigurnost građana, osnove gospodarskog i financijskog sustava Republike Hrvatske. Nerazumljivost proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja pri pozivanju na stav i presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske broj: UsII-49/14-6 od 5. studenog 2014., te primjećuje da se tuženik nepotrebno osvrće u obrazloženju osporenog rješenja na rješenje tuženika od 23. svibnja 2018., i provođenja postupka deklasifikacije prema članku 14. stavak 1 te stava 2. točka 3. Zakona o tajnosti podataka. Smatra nerazumljivim obrazloženje osporenog rješenja u kom se navodi da „predmetna informacija ne daje potpunu sliku i informaciju o radu pojedinog državnog odvjetništva, dok je istovremeno omogućavanjem pristupa informaciji stvorena mogućnost da ista bude korištena u nedozvoljene svrhe (npr. pritisak na državno odvjetništvo, izračun vjerojatnosti dodjele predmeta i sl...)“ obzirom da se ni prvostupanjsko tijelo niti tuženik ne mogu i ne smiju upuštati u razloge radi kojih je postavljen zahtjev za pristup informacijama kako je to i propisano u članku 18. stavak 4. ZPPI. Tužitelj potražuje trošak sastava tužbe od 2.500,00 kn predlažući Sudu djelomično poništenje osporenog rješenja tuženika te omogućavanje pristupa zatraženim informacijama.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da u konkretnom slučaju nije počinjena bitna povreda načela upravnog postupka iz članka 30., 51. i 52. ZUP-a, odnosno da se ovdje ne provodi ispitni postupak, već tuženik kao tijelo javne vlasti prilikom rješavanja zahtjeva za pristup informacijama neposredno primjenjuje odredbe ZPPI, odnosno neposredno rješava u posebnom upravnom postupku prava na pristup informacijama pokrenutom na zahtjev stranke. Poziva se na odredbu članka 51. stavka 1. ZUP-a, te stavak 2. ističući da u slučaju ostvarivanja prava na pristup informacijama ne sudjeluju dvije ili više stranaka sa protivnim interesima, ali i kako sudjelovanje stranke u postupku ne bi ništa promijenilo kod provedbe testa razmjernosti javnog interesa, koji samostalno provodi prvostupanjsko tijelo, niti kod davanja mišljenja UVNS-a, slijedom čega provođenje ispitnog postupka nije nužno radi utvrđivanja činjenica i okolnosti koje su bitne za razrješenje pravnog stanja stvari. Nadalje, u ovom postupku stranka ne brani svoj interes da dobije zatraženu informaciju, već eventualno pruža argumentaciju zašto bi na traženje informacija trebala biti dostupna javnosti, budući da je ograničenje na informaciju neovisno o podnositelju zahtjeva, te ono postoji ili ne postoji. Poziva se na članak 8. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI), a sudjelovanje stranke u upravnom postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama bi se protivilo načelu učinkovitosti i ekonomičnosti postupka jer ZPPI regulira poseban upravni postupak, koji je jednostranački postupak i omogućava neposredno rješavanje upravne stvari. Nadalje, isključivo je tužitelj pokazao interes za traženim informacijama te je isključivo tužitelj dostavljao tuženikove drugostupanjske odluke H. n. i. a., što su mnogi mediji prenosili uz tendenciozne naslove, ne ulazeći u sadržaj predmetnih odluka, navodeći primjer. Tuženik ostaje pri tvrdnji kako se zatražena informacija ne odnosi na pitanja koja su u društvu smatrana pitanjima od javnog interesa, npr. poput zaštite okoliša, ugrožavanja javnog zdravlja, prijetnji obrani javne sigurnosti itd., već je isključivo tužitelj pokazao interes za njezinim sadržajem. Smatra neistinitim i obmanjujućim tužiteljev navod da u osporenom rješenju stoji tvrdnja da bi se „djelomično pružanje informacije kroz dio godišnjeg lista koji sadrži (navodeći sadržaj) počinila

ikakva šteta za izvide ili drugog rada i postupanja državnog odvjetništva, a koje se odnose na neovisnost, cjelovitost i sigurnost Republike Hrvatske, međunarodne odnose itd., budući da se navedena rečenica ne može pronaći nigdje u osporenom rješenju. Smatra da je u konkretnom slučaju vlasnik informacije, uz ispravno proveden postupak, odlučio zadržati stupanj tajnosti „povjerljivo“ za sve dijelove zatražene informacije. Poziva se na odredbu članka 14. Zakona o tajnosti podataka te članak 16. istog Zakona smatrajući da je neutemeljena tužiteljeva primjedba da se tuženik u osporenom rješenju nepotrebno poziva na stav iz presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 5. studenog 2014., objašnjavajući isto. Obzirom da je ŽDO Velika Gorica odlučio zadržati stupanj tajnosti „POVJERLJIVO“ nakon što je zatražio mišljenje UVNS-a i nakon što je proveo test razmjernosti javnog interesa, tuženik se vodio stajalištem navedenog suda te je utvrdio kako je ŽDO Velika Gorica ispravno primijenio odredbe ZPPI prilikom rješavanja tužiteljeva zahtjeva te je sukladno Zakonu o tajnosti podataka odlučio zadržati stupanj tajnosti zatraženih podataka. Smatra da osporeno rješenje nije niti nerazumljivo niti paušalno. Napominje da je tužitelj tijekom 2017. godine podnio 40% svih žalbi te 57% od svih tužbi zaprimljenih u tuženikovom uredu smatrajući da tužiteljevo angažiranje kapaciteta ureda financiranog od strane poreznih obveznika, a zatim i traženjem naknade odvjetničkih troškova prelazi granicu prihvatljivog i bona fide disponiranja pravom tužitelja da ostvari svoje pravo, već dovodi do onemogućavanja funkcioniranja pravnog sustava. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

U svom očitovanju na navode odgovora na tužbu tuženika, tužitelj ističe da je tuženik povrijedio odredbu članka 25. stavak 4. ZPPI ustrajući na naknadi troška u iznosu od 5.000,00 kn, poništenju rješenja tuženika i rješenja ŽDO u Velikoj Gorici i vraćanju predmeta na ponovni postupak.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema stanju spisa predmeta proizlazi da je tužitelj svojim zahtjevom za pristup informacijama od 24. srpnja 2017., zatražio presliku ili skenirani zbirni godišnji popisni list za 2016. godinu za najmanje dva, ali ne više od tri zamjenika ŽDO-a Velika Gorica po nasumičnom izboru službenika za informiranje.

Navedeni zahtjev za pristup informacijama tužitelja, prvostupanjnsko upravno tijelo je odbilo pozivom na odredbu članka 23. stavak 5. točka 2. i članka 15. stavak 2. točka 1. u svezi s odredbom članka 16. stavak 1. ZPPI, iz razloga što je zatražena informacija klasificirana stupnjem tajnosti, u vezi s odredbom članka 16. stavak 1. ZPPI-a, nakon što je prethodno pribavljeno mišljenje UVNS-a te provedenog testa razmjernosti i javnog interesa sve s obzirom da je zatražena informacija klasificirana stupnjem tajnosti „povjerljivo“.

Prema odredbi članka 15. stavak 2. točka 1. citiranog Zakona, propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka.

Nadalje, prema odredbi članka 13. stavak 3. Zakona o tajnosti podataka klasificiranje podataka stupnjevima tajnosti „povjerljivo“ i „ograničeno“, osim osoba iz stavka 1. i 2. ovog članka mogu provoditi i čelnici ostalih državnih tijela te je dano ovlaštenje glavnom državnom odvjetniku za klasificiranje podataka stupnjem tajnosti „vrlo tajno“ i „tajno“ (članak 13. stavak 1. istog Zakona).

Prema stanju spisa predmeta proizlazi da su u konkretnom slučaju tuženik ali i prvostupanjnsko tijelo utvrdili da su zatražene od strane tužitelja informacije klasificirane stupnjem tajnosti „povjerljivo“ sve temeljem upute glavnog državnog odvjetnika, broj: O-5/2011, slijedom čega je prvostupanjnsko tijelo, koje je vlasnik klasificirane informacije, po prethodno pribavljenom mišljenju UNVS-a od 18. kolovoza 2017., provelo u smislu odredbe članka 16. stavak 1. ZPPI-a test razmjernosti javnog interesa što je i obrazloženo.

Stoga je, imajući sve naprijed navedeno u vidu prema ocjeni ovog Suda upravni postupak

proveden sukladno citiranim zakonskim odredbama, te Sud ne nalazi povredu odredbe članka 25. stavak 4. ZPPI-a, s obzirom da je prvostupanjsko tijelo zatražilo i dobilo mišljenje UVNS-a, koje prileži spisu tuženika, u koje mišljenje je tuženik izvršio uvid. Stoga ovaj Sud u cijelosti prihvaća mišljenje tuženika i prvostupanjskog upravnog tijela da u konkretnom slučaju ne postoji javni interes zbog kojeg bi konkretne klasificirane podatke trebalo učiniti dostupnim.

Ovaj Sud nadalje nalazi da u konkretnom slučaju ne postoji povreda pravila upravnog postupka.

Slijedom svega naprijed navedenog i utvrđenog, ovaj Sud smatra da je na temelju odredbe članka 57. stavak 1. ZUSS-a, tužbeni zahtjev tužitelja trebalo odbiti kao neosnovan, a zahtjev za naknadu troškova spora nije osnovan s obzirom na odredbu članka 79. stavak 4. istog Zakona, odnosno s obzirom na činjenicu da tužitelj nije uspio u sporu.

U Zagrebu, 3. listopada 2018.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.